

سیرت مسکن سنتی

مریم حسین بالام*^۱، شیرین طغیانی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی شهرکرد*

۲- هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی نجف آباد

چکیده

باید به این واقعیت مسلم توجه داشت که مسکن نه به عنوان سرپناه بلکه همانند وسیله ایست که باید معیارهای اساسی لازم برای ایجاد پیوند بین زندگی خانواده و محیط را دارا باشد. دخل و تصرف در فضا، نظم و سازماندهی و ساماندهی فضا و معنا دادن به آن، معماری خانه را پدید می آورد. در واقع انسان ضمن آن که با ساختن سرپناه، نیازها و مقاصد مادی و فیزیکی خود را تأمین می کند، تعلقات مذهبی، فرهنگی و سنت های بومی، حالات عاطفی و تمایلات درونی خویش را در خانه به نمایش می گذارد. همان گونه که هسته اولیه تحت عنوان خانواده، اجتماع را می سازد. مسکن عمده ترین فضای زیستی به شمار می آید و از این رو، روح اصلی جامعه، ویژگی ها و مختصات عمومی و غالب اجتماع بدون امعان نظر در خانه، کشف و ادراک نمی شود. این گونه بناها علاوه بر تنوع کاربری ها، نماینده سلیقه ها و تمایلات گوناگون افراد جامعه اند و در واقع در مسکن گرایش های مردمی به نحوی نسبتاً آزادانه تر از دیگر فضاها نمود پیدا می کند.

واژه های کلیدی: مسکن، گرایش، آرامش، سنتی، انسان،

۱- مقدمه

انسان از دید ادیان الهی، بگونه ای خاص آفریده شده و دارای فطرتی است که او را به سوی تکمیل نواقص و کمال هدایت می کند. خواسته های فطری انسان در ناحیه امور روحی و احساسی است که تأثیر مستقیم بر رفتارهای انسانی و رسیدن به کمال او دارد [۱]

Email: M_h_3263@yahoo.com